

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noteikt atbildētājai pienākumu iesniegt jautājumus, ko tā nosūtīja trešajām personām izmeklēšanas, kas tika veikta saistībā ar *Western Digital Corporation de Viviti Technologies Ltd.* un *Seagate piedāvājumu pārņemt Samsung Electronics Co. Ltd.* uzņēmējdarbību un kas ir saistīta ar cietā diska diskdziņiem, pirmajā un otrajā stadijā;

— noteikt atbildētājai pienākumu piešķirt piekļuvi lietas materiāliem pirms un pēc paziņojuma par *Seagate* darījumu, tostarp it īpaši piekļuvi tai ikvienas sarakstes redakcijai, kas nebija konfidenciāla, un izrakstiem no saziņas starp *Seagate*, *Samsung* un Komisiju līdz paziņojuma brīdim, kā arī ikvienai iekšējai sarakstei Komisijā – gan lietā *Seagate/Samsung*, gan lietā *Western Digital Ireland/Viviti Technologies* – saistībā ar prioritātes noteikšanu šo divu darījumu gadījumā;

— atcelt lēmumu par prioritātes noteikšanu, kas tika iekļauts Eiropas Komisijas 2011. gada 30. maija Lēmumā (2011/C 165/04) lietā COMP/M.6203 – *Western Digital Ireland/Viviti Technologies*, lai uzsāktu otro stadiju izmeklēšanai saistībā ar koncentrāciju, kas tika ierosināta saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 139/2004⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu (OV 2011 C 165, 3. lpp.), un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1) Pirmais pamats ir balstīts uz faktu, ka atbildētāja nav kompetenta noteikt prioritāti – pieņemot prioritātes normu – pamatojoties uz paziņojuma par koncentrāciju datumu.

2) Otrais pamats ir balstīts uz faktu, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un pārkāpusi taisnīguma un labas pārvaldības vispārējos principus tiktāl, ciktāl:

— atbildētājas pieņemtā prioritātes norma nav balstīta uz ES tiesībām, neizriet no pastāvīgās judikatūras un nav raksturīga koncentrāciju kontroles sistēmai,

— prioritātes norma, ko pieņēma atbildētāja, ir novedusi pie slikta rezultāta un

— ar atbildētājas pieņemto prioritātes normu tiek pārkāpti vispārējie tiesību principi.

3) Trešais pamats ir balstīts uz faktu, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītāju tiesisko paļāvību par to, ka *Western Digital Corporation* piedāvājums attiecībā uz *Viviti Technologies Ltd.* iegādi tiks izvērtēts, ņemot vērā tirgus uzbūvi brīdī, kad tika parakstīta [vienošanās par] iegādi, un par to tiks paziņots un iepriekš informēta Komisija.

4) Ceturtais pamats ir balstīts uz faktu, ka atbildētāja ir pārkāpusi labas pārvaldības, taisnīguma, samērīguma un nediskriminācijas principus, nosakot prasītājam papildu pienākumus un neizpaužot faktu, ka bija noticis paralēls darījums, kas ietekmēja tos pašus atbilstošos tirgus.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV 2004 L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 29. jūlijā — *Barloworld/* Komisija

(Lieta T-459/11)

(2011/C 305/09)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Barloworld International, S.L.* (Madride, Spānija) (pārstāvji — *F. Alcaraz Gutierrez* un *A. J. de la Cruz Martínez*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā ir atzīts, ka Spānijas Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētās redakcijas [*Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades*, turpmāk tekstā — "TRLIS"] 12. panta 5. punktā ir LESD 107. panta 1. punktā paredzētie valsts atbalsta elementi, un nav sniegts LESD 296. pantā prasītais pamatojums;

— pakārtoti, atbilstoši tiesiskās paļāvības principam atcelt pārsūdzētā lēmuma 1. panta 2. un 3. punktu, ciktāl tajos nav atļauts darījumiem, kas veikti no dienas, kad Komisija publicēja lēmumu par lietas uzsākšanu (2007. gada 21. decembris), līdz dienai, kad publicēts apstrīdētais lēmums (2011. gada 21. maijs), turpināt piemērot no TRLIS 12. panta 5. punkta izrietošo nodokļa atlaidi visā amortizācijas laikā;

— pakārtoti, atcelt pārsūdzētā lēmuma 1. panta 4. un 5. punktu, jo nav pamatots, kāpēc, balstoties uz pieņēmumu, ka uzņēmumu pārrobežu apvienošanās darījumiem nav juridisku šķēršļu, ir noteikts regulējums, un

— piespriet Eiropas Savienības Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo *TRLIS* 12. panta 5. punkts neatbilstot nosacījumiem uzskatīšanai par valsts atbalstu.

— *TRLIS* 12. panta 5. punkts, to aplūkojot kopumā ar Spānijas nodokļu sistēmu, neradot ekonomisku priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt, tā kā apstrīdētais pasākums esot vispārīga rakstura, atbilstoši pašas Komisijas doktrīnai un Kopieņu judikatūrai nevarot secināt, ka tas *de facto* būtu selektīvs.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums vispār neesot pamatots.

— Lēmumā neesot sniegts LESD 296. pantā prasītais pamatojums, jo Komisija tajā nav nedz rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visu būtisko informāciju, nedz pietiekami pamatojusi lēmumā secināto. Konkrēti, uzmanību piesaistot nepietiekamais pamatojums vērtējumam par to, vai pastāv vai nepastāv juridiski šķēršļi uzņēmumu pārrobežu apvienošanās darījumiem.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pasākums esot saderīgs ar LESD 107. panta 3. punktu.

— Ņemot vērā nodokļu nesaskaņotību ES līmenī, finanšu nemateriālās vērtības amortizācija nodokļu vajadzībām esot paredzēta, lai novērstu šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem, jo ar to tiek novērsta uzņēmumu pārrobežu apvienošanās darījumu šķēršļu izraisītās kaitīgās sekas un paredzēta vienāda attieksme pret uzņēmumu pārrobežu un pašmāju apvienošanās nodokļu ziņā, tādējādi nodrošinot, ka par šādiem darījumiem pieņemti lēmumi tiek balstīti nevis uz fiskāliem apsvērumiem, bet gan tikai un vienīgi uz saimnieciskiem apsvērumiem.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērots tiesiskās paļāvības princips, jo no minētā principa ievērošanas izrietošais pagaidu regulējums esot bijis jāpieņem līdz dienai, kad lēmums publicēts ESOV, proti, 2011. gada 21. maijam.

— Lēmums par līdzdalības iegādi ārpus Eiropas Savienības joprojām neesot bijis pieņemts, jo pirmajā lēmumā par līdzdalības iegādi Eiropas Savienībā bija īpaši norādīts, ka ārpus Kopienas joprojām var pastāvēt juridiski šķēršļi pārrobežu uzņēmējdarbības apvienošanai, kas nozīmē, ka šie darījumi tiek veikti citādākā tiesiskajā un faktiskajā situācijā nekā Kopienas iekšienē veiktie darījumi. Tādēļ pirmais lēmums noteiktiem uzņēmumiem esot radījis tiesisku paļāvību uz Spānijas tiesisko regulējumu, vēl jo vairāk tāpēc, ka esot bijis zināms par faktisku nespēju ārkārtīgi lielā vairākumā tiesību sistēmu īstenot uzņēmumu starptautisku apvienošanās ārpus Eiropas Savienības.

Prasība, kas celta 2011. gada 26. augustā — Globula/ Komisija

(Lieta T-465/11)

(2011/C 305/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Globula a.s.* (*Hodonín*, Čehijas Republika) (pārstāvji — *M. Petite*, *D. Paemen*, *A. Tomtsis*, *D. Koláček* un *P. Zákoucký*, *lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 27. jūnija lēmumu, ar kuru nosaka, ka Čehijas Republikai ir jāatsauc Čehijas Rūpniecības un tirdzniecības ministrijas 2010. gada 26. oktobra paziņotais lēmums, ar kuru prasītājai tiek nodrošināta pagaidu atbrīvošana no pienākuma nodrošināt apspriestās trešās puses pieejas tiesības plānotai pazemes gāzes krātuvei *Dambořice* (C(2011) 4509); un

— piespriet atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.